

7.
1.
2.
3.
4.
5.

13.

8

1786, 8.

DE

P O E N A

QUAE OB NEGLECTAM INVESTITURAE
RENOVATIONEM

IN

CURIIS FEUDALIBUS

GERMANIAE

HODIE OBTINET

P. 312

BREVIS ELUCUBRATIO

QUAM

UNA CUM THESIS

EX

JURE FEUDALI UNIVERSO DE PROMPTIS

DEFENDIT

GEORGIUS SEILER

MOGONUS

AA. LL. ET PHILOSOPHIAE MAGISTER

AUCTOR ET RESPONDENS

DIE XXI. DECEMBRIS MDCCLXXXVI.

MOGUNTIAE,

Ex Typogr. Elect. Anl. Acad. privil. apud IOANN. IOSEPH. ALFF.

Haered. HAEFFNER.

DE
P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

IN
CURIA P O L I A

27
28

ILLUSTRISSIMO

AC

EXCELLENTISSIMO DOMINO

DOMINO

LOTHARIO FRANCISCO

MICHAELI

S. R. I. LIBERO BARONI

AB

E H R T H A L

MAGNAE CRUCIS ET EXCELSI ORDINIS

MELITENSIS

E Q U I T I

SACRAE CAESAREAE ET SACRAE REGIAE APOSTOLICAE
MAJESTATIS CONSILIARIO ACTUALI INTIMO, EMINENTIS-
SIMI ARCHIEPISCOPI ET PRINCIPIS ELECTORIS MOGUNTINI
SUPREMO AULAE PRAEFECTO AC CONSILIARIO
INTIMO ETC.

DOMINO PERQUAM GRATIOSO

EXCELENTISSIMO DOMINO
CAROLO FRANCISCO
HAB
STUDII SUI ACADEMICI
PRIMITIAS
SUMMA, QUA PAR EST, DEVOTIONE

DICAT ET CONSECRAT

SERVORUM INFIMUS

GEORG SEILER

J. U. C.

DE POENA

QUAE OB NEGLECTAM INVESTITURAE RENOVATIONEM IN
CURIIS FEUDALIBUS GERMANIAE HODIE OBTINET

BREVIS ELUCUBRATIO.

§. I.

Quam paucis abhinc mensibus inclyta facultas juri-
dica Moguntina dijudicatum ivit quaestionem,
quamque mihi, suis exutam nominibus, inter privatos dein
Lares pro tenuitate mea elucubrandam commisit clarissimus
& consultissimus in Univerſitate noſtra Juris feudalis Pro-
feſſor

feffor publicus & ordinarius, publicae nunc luci, tanquam scientiae meae juris feudalis utut exiguae primitias, expono.

Postquam sextus agebatur annus, ex quo monasterii cujusdam praeses feudi investituram, prout a morte antecessoris oportuit, tanquam provasallus non renovaverat; fiscalis curiae actionem caducitatis eo instituit, ut, quoniam provasallus sua incuria & negligentia non modo per annum & diem, sed ultra sex omnino annos steterit, quo minus a domino feudi petierit renovationem, feudum esse amissum, idque ad dominum rediisse ex lege II. F. 24. sententia declararetur.

Provasallus vero respondit, allegatam ab adversario legem a FRIDERICO I. latam usu fori in Germania haud esse receptam, ac proin vim legis non obtinuisse; quam vero obtinisset lex LOTHARII II. F. 52. §. 3. contenta; ex qua lege palam foret, ut privatio feudi locum habere possit, non *culpam* sufficere, sed *dolum* (cujus incusari provasallus non potuit) intervenisse oportere.

Nascebatur exinde quaestio, quaenam ex utraque lege in curiis Germaniae feudalibus recepta sit, quamque indecidenda hacce causa sequi oporteat? de qua quaestione, quid ego sentiam, paucis explicabo.

§. II.

Est ea illorum negotiorum, in quibus ejusdem rei dominium inter plures divisum est, natura communis ac indoles, ut statis temporibus, ne jura utrinque mutua pedetentim intervertantur, debeant renovari: quae ratio quoque procul dubio leges feudales longobardicas (a) non minus, ac antiquas quod ad originem germanicas (b) protulit, quibus

(a) I. F. 22. „Sancimus, ut nemo miles *ultra annum et mensem* vadat, ut investituram beneficii sui a filio vel successore domini sui petat, vel post mortem domini sui, vel patris sui, vel alterius, cui succedere debet, nisi justa causa intervenerit, quare non petierit: veluti mortis, vel capitales inimicitiae vel infantia vel justa absentia, et si — non petierit, damnatur.

II. F. 24. „Prima autem causa beneficii amittendi haec fuit et adhuc est in plerisque Curii, sed in nostra Curia Mediolanensi non obtinet, quod si Vasallus *per annum et diem* domino suo mortuo steterit, quod heredem domini sui, investituram petendo, fidelitatem pollicendo, non adierit: tanquam ingratus existens, beneficium amittit: et e converso, si domino superstite vasallus decesserit, et filius ejus per jam dictum tempus neglexerit petere investituram, beneficio carebit.

Conf. MENKENII programma de termino annuo renovationi investiturae jure communi, imperli, et Saxonico definito.

(b) Schwäbisches Lehenrecht nach Schilter Kap. 50. 51. Goldast Kap. 49. „Jegliches Mannes *Jahrszahl* beginnt gegen seinen Herrn

bus cautum esse legimus, ut, quoties in manu dominante aut serviente mutatio contingit, toties a vasallo, ad quem feudum vi anterioris investiturae pertinet, renovatio *intra annum & diem* debeat requiri.

§. III.

Quam igitur vasallorum obligationem, utpote jure communi (§. II.) stabilitam, illi quoque, de quo hic quaeritur, provasallo incubuisse, extra omnem prorsus dubitationem positum esse facile largior: illum vero propter eam, cujus incusatur, incuriam feudo proinde suo privari protinus posse, id est, quod quaeritur, quodque merito inficias iri puto; incuriam enimvero aut negligentiam non sufficere, sed dolum contemptumque domini directi eo requiri, ut vasallus feudo privari possit, statuendum esse existimo.

§. IV.

Herrn, so er ein Gut von ihm empfanget: die Jahrzahl zählen wir ein Jahr und sechs Wochen. In Senkenbergs vollständiger Sammlung der teutschen gemeinen Lehengesetze XXIII. Kap. in der Ausgabe von 1772. S. 56. Schwäbisches Lehenrecht. Schilter Kap. 104. Goldast 105. in Senkenberg l. c. 105. Kap. S. 134. „ Stirbt ein Herr, oder giebt seines Mannes Gut auf, immer seiner Jahrzahl, so ein Mann sein Gut von ihm empfangen soll: als er todt ist, und er den Herrn seiner Lehen erinneren: er folg seinem Gut u. s. w. und sächsisches Lehenrecht Art. 52. Senkenberg l. c. S. 288.

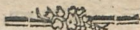
§. IV.

Novi enimvero, huic, quam defendo, sententiae & legis & magni nominis *interpretum commentatorumque* auctoritatem opponi solere. Novi ex lege a FRIDERICO I. lata nonnisi *incuriam* aut *negligentiam* in renovanda, ut decet, investitura commissam ad feudi privationem requiri: „Si quis infeudatus major XIV. annis (sunt verba legis) *sua incuria vel negligentia* per annum & diem steterit, quod feudi investituram a proprio domino non petierit, transacto hoc spatio *feudum amittat, & feudum ad dominum redeat* II. F. 55. pr. Fateor etiam, hanc Friderici legem & quod ad litteram & quod ad sensum adeo perspicuam esse, ut nonnisi per injuriam in alium, ac verba ferunt, sensum verti possit aut debeat.

§. V.

Fateor non minus, nonnullos magni etiam nominis legum feudalium peritos, inter quos MENKENIUS (c),
BAUE-

(c) God. Lud. MENKE de poena privationis feudi in Vasallum dolo vel negligentia renovationem investiturae non petentem legibus statuta §. 20. in ejus opusculis, Nro. 1. §. 47.

BAUERUS (d), RUDLOFIUS (e), & novissime PÜTTMANNUS (f), & forte, quos non novi, alii referuntur, legem Fridericianam secutos, in eam re ipsa sententiam ivisse, ut vasallum et ob solam *incuriam* feudo privari posse haud dubitare videantur.

§. VI.

(d) Jo. God. BAUER de communi Saxonum manu ob neglectam renovationem amissa. §. 47.

(e) G. A. RUDLOFF in Prolusione, petitione renovationis investiturae quovis modo neglecta feudum amitti. Bützov. 1771.

(f) J. L. E. PÜTTMANNUS Antecessor Lipsiensis in Element. Jur. feud. Lipsiae 1781. §. 230. : „Qui intra spatium praescriptum nec investiturae renovationem nec prorogationem petit, beneficium, nisi legitima docere possit impedimenta, perdit, idque (in not. b) sine discrimine *dolo* an *culpa lata* investiturae renovatio fuerit neglecta. Apud nos hac de re eo minus dubitari potest, quo clariora sunt verba Mandat. Saxon. d. d. 30 April. 1764. Tit. V. §. 1. „Welcher die zur Suchung und Erneuerung der Lehen, und Mitbelehnschaft geordnete Jahresfrist vorbeystreichen läßt, und sich nicht intra fatale sowohl schriftlich um die Lehen oder gesammte Hand meldet, als auch zu deren Empfang in Person sistiret, oder doch vor dessen Verlauf wenigstens um Indult ansuchet, derselbe soll — der Lehen oder Mitbelehnschaft verlustig seyn: ubi inter dolum et culpam haud distinguitur, etsi ceterum facilius hanc, quam illum remitti haud negaverim. Fuit adeo, qui ad beneficii amissionem vel *levissimam culpam* sufficere existimaret.“

§. VI.

Nihilo tamen minus sententiam prorsus contrariam (§. III.) utpote 1) legibus, 2) auctoritate, 3) usu fori, 4) analogia, et 5) aequitate magis suffultam omnino tenendam esse existimo. Cum enimvero 1) leges peregrinae, cujus indolis sunt leges Longobardorum, nonnisi quatenus receptae sunt, vim legis in Germania obtineant, duas vero leges prorsus contradictorias, legem inquam Friderici (§. IV.) quae *Culpam* sufficere, et *Lotharii II.* quae *Culpam non sufficere, sed Dolum* requiri statuit, „Quoniam inter dominum et vasallum nulla fraus nullumque malum ingenium debet intervenire: idcirco per hanc praesentem legem sancimus, si vasallus non dolose per annum et diem steterit, quod a domino sui beneficii investituram non petierit, feudum *ob hoc non amittat*; dolus enim abesse videtur, si iusta causa impediens steterit II. F. 52. §. 3.“, simul receptas esse repugnet, cumque reipsa nonnisi illam a Lothario II. latam in Germania receptam esse, ac proin et illam duntaxat vim legis nactam esse constet, prout uno fere ore 2) feudalis juris Consulti, quorum nonnullos duntaxat meminisse juvat, VOCKELIUS (g), STRUBENIUS (h), BOEHMERUS

(g) Jo. Frid. VOCKEL de omissione renovationis feudalis non dolose facta hodie et praesertim in Saxonia ad emissionem feudi non sufficiente. §. 25. seqq.

(h) Ge. STRUBE rechtliche Bedenken II. Th. erstes Bedenken, S. 335.

MERUS (*i*), LEYSERUS (*k*), BERGERUS (*l*), KREITMAYERUS (*m*), HORNIUS (*n*), STRUVIUS (*o*), HOMMELIUS (*p*), CRAMERUS (*q*), et alii testantur, quaeque sua testimonia variis variarum Curiarum feudalium Collegiorumque iudicorum latis sententiis ac praejudiciis 3) confirmata ibidem (*r*) legimus; cumque 4) a supremis imperii tribunali-
libus

(*i*) Ge. Lud. BOEHMER in Princ. Jur. Feud. §. 190. et in diss. de investiturae simultaneae eventualis non desiderata renovatione Cap. III. §. 65. et Tr. de expectat. et investit. feud. Cap. V. §. 113. 123.

(*k*) Aug. LEYSER in Meditat. ad Pandectas, tom. I. specim. L. meditat. XIV. in edit. Frankenthal. 1778. pag. 542. et tom. VII. specim. CCCCLXXVIII. medit. XXXIII. pag. 354.

(*l*) BERGER in elect. disceptat. forens. XL. Obf. VII. Not. V.

(*m*) Freiherr von Kreitmayer in seinen Anmerkungen ad Cod. Bavar. V. Th. XVIII. Kap. C. 1914.

(*n*) HORN in jurispr. feud. Cap. XVII. §. 17.

(*o*) STRUV. in syntagm. jur. feud. Cap. X. §. VIII. IX.

(*p*) Hommel akadem. Reden über Mascov. de jure feud. Cap. XIV. §. 20. P. 467.

(*q*) Freiherr von Kramer Weßlar. Nebenstunden 116te Th. C. 501.

(*r*) STRUBE l. c. LEYSER l. c. HOMMEL l. c.

libus idem circa feuda Imperii noverimus observari, ubi excitato quidem fiscali Imperii contra eos, qui renovationem investiturae negligunt, vasallis quidem Imperii, ut investituram renoveant, injungitur, feudo autem ipso vasalli haud privantur (s): cumque huncce procedendi agendique modum (s) et aequitati et illi, quae inter injuriam et poenae magnitudinem relatio est, et communi ceterarum legum feudalium (t) rationi prorsus consentaneum esse palam sit: ab ea, quam defensum iuri, sententia, qua ratione jure recedi possit, non video, cum haec argumentorum pondera tanta profecto esse mihi persuasum sit, ut nonnullorum scriptorum assertio aut generalis non receptae, aut singularis cujusdam legis auctoritate subnixae (§. IV. V.) ea infringere aut evertere minime valeat.

§. VII.

(s) Moser Traktat von der deutschen Lehenverfassung I. Buch IX. Kap. §. 14. 15. CRAMER in Processu imp.: „Hic annus et dies, inquit Cramerus, hodie non observatur. Fere omnes vasalli hunc terminum negligunt, sine ullo caducitatis metu. Et ut ad eam de jure procedi possit, manifestus dolus et contentus requiritur. Minoribus vasallis, si eum praeterlabi sinunt, saepe per Conclusum injungitur.

(t) II. F. 23. II. F. 24. §. 9.

14

~~1285~~
1285

§. VII.

Restat, cum poenam privationis locum non habere, ut confido, demonstraverim, an nulla omnino in eum, qui *ex incuria* renovationem jure debitam neglexit, aut quae-
nam secundum Curiarum feudaliū observantiam, & Scri-
ptorum auctoritatem poena statuatur, paucis inquiram:

§. VIII.

Omniū vero, quos in hanc rem consului, STRUVII (u)
FLEISCHERI (w) LEYSERI (x) WOLFFII (y) VOCKFLII (z)
WERNHERI (a) BOEHMERI (b) STRUBENII (c) KREIT-
MAYERI

(a) STRUV. l. c. Cap. X. §. 9. Not. 3.

(w) FLEISCHER in Infit. Jur. feud. Cap. XV. §. 31.

(x) LEYSER l. c.

(y) WOLF in Element. jur. feud. Cap. XVI. §. 10.

(z) VOCKEL l. c.

(a) WERNHER Observ. Tom. III. part. 1. obs. 45.

(b) BOEHMER de investiturae simultaneae non desiderata renovatione,
ejusque impuni omissione. C. 1. §. 66.

(c) STRUBE l. c. S. 338. ait: „Nach dem Zeugniß der mehresten
Rechtslehrer pflegt heutiges Tages die versäumte Wuthung nur mit
Gelde bestrafet zu werden, wie denn, wenn in den hiesigen (braun-
schweigisch-lüneburgischen) Landen — doppelte Lehenwaare anges-
setzt wird.

MAYERI (d), auctorum sensu eo redeunt, ut eum, qui per incuriam ultra tempus lege definitum steterit, quod investituram non petierit, poena quaedam pecuniaria, eaque, ubi laudemium quoddam solvendi obligatio observantia aut pacto introducta est, duplici laudemii solutione puniri stant oportere.

§. IX.

Quae cum ita sint, illum monasterii praesidem tanquam provasallum (§. I.), si quam in renovanda investitura culpam commisit, non quidem feudo privandum, poena vero pecuniaria pro gradu Culpae mulctandum esse existimo.

(d) KREITMAYER I. c. S. 1914. Nr. 12. „Poena privationis feudi setzt allemal dolus voraus. Wo demnach kein dolus ist, da kann diese schwere Strafe nimmermehr Platz greifen, sondern es wird entweder gar keine, oder wann der Vasall gleichwohl in culpa ist, nach Gestalten derselben nur eine willkürliche Strafe, z. B. ein doppelter Lehenreich, auferlegt.“

POST-

POSITIONES
EX
JURE FEUDALI UNIVERSO.
I.
EX JURE FEUDALI COMMUNI.

1. **F**eudum est Dominium utile certae rei, quod reservato Dominio directo alteri conceditur sub obligatione mutuae fidelitatis specialis.
2. Feudorum origines non externae, sed germanicae sunt.
3. Capitula extraordinaria libro feudorum longobardico adjecta non habent vim legis, sicut antiquae consuetudinum feudalium germanicarum collectiones non habent.
4. Jus feudale longobardicum circa feuda Germaniae tum publica, tum privata vim legis communis in subsidium habet.
5. Jus feudale Curiae praevalet juri feudali rei sitae.
6. Bona, ut vocant, feudo vicina, non sunt feuda impropria.
7. Licet ratio legum Longobardicarum hinc inde hodie cesset, non tamen cessat earum dispositio, vis, et obligatio.

2. Na.

8. Naturalia feudi in quolibet feudo debent praefumi, accidentalia probari.
9. Feuda igitur praefumuntur propria, et proin masculina, femina praefumuntur successiva, non promiscua.
10. Verum et practicum est discrimen inter promissionem feudi, contractum feudalem, investituram de feudo propriam et impropriam.
11. Feuda oblata secundum communem feudorum naturam legesque longobardorum sunt dijudicandae.
12. Declarare discrimen inter rem prima vice in feudum datam, et rem infeudari solitam, inter res ad infeudandum capaces, et idoneas, inter feudi pertinentias feudales et allodiales.
13. Dare regulas circa regalia in feudum data, easque ad certas regalium species, v. g. ad feuda jurisdictionis, venationis, applicare.
14. Feudum officii, oblatum, advocatiae, patronatus, decimarum, pignoratitium, de Cavena, et Camera, pecuniarium, habitacionis et aedificii definire.
15. Qualitates ad constituendum feudum necessarias, easque generales explicare et demonstrare, dein ad certas personas, mariti, tutoris, impuberis, minoris, furiosi, filii familias adplicare.
16. Definire notas characteristicas inter dominum directum, prodominum et administratorem feudi, inter vassallum, provassallum, procuratorem feudi,
17. Notionem, partes, divisionem, leges investiturae, jus eam petendi, et concedendi,

C

18. No-

18. Notionem litterarum investiturae, earum historiam, proprietates, finem, discrimen inter breve testatum, et litteras investiturae et reversales.
19. In domini directi arbitrio est, utrum investituram ipse, an per procuratorem dare, ita et in arbitrio vassalli positum est, an ipse, an per alium mandato tamen speciali instructum eam accipere velit.
20. Definire discrimina inter successionem feudalem, et allodiam, inter jus succedendi, et ordinem succedendi feudalem.
21. Liberi illegitimi nati ex disparagio, ex matrimonio ad morgnaticam nati, adoptivi, legitimati per rescriptum principis vel per subsequens matrimonium, foeminae, clerici, monachi de jure communi non succedunt in feudo.
22. Explicare notionem et jura feudi hereditarii, novi et antiqui, et novi jure antiqui concessi.
23. Ordo succedendi in feudis legitimus recte determinatur secundum analogiam juris civilis romani.
24. Definire ordinem succedendi legitimum inter descendentes, dein et collaterales.
25. Filii posthumi gaudent aequali jure, et ordine succedendi cum filiis natis ante mortem patris.
26. Filiis non licet hereditatem ultimi defuncti repudiare, et feudum retinere, agnatis autem licet.
27. Notionem, variasque species divisionis feudorum, variaque circa easdem jura explicare.
28. A successoribus feudalibus ad definiendum inter se ordinem succedendi specialem domini directi consensum requiri, non necessarium, consultum, et decorum vero est.

29. Pater ad ordinem succedendi in feudis antiquis introducendum a jure communi diversum, filiorum jam natorum consensu indiget.
30. Explicare notionem, historiam, et jura primogeniturae, majoratus, et senioratus in feudorum successione.
31. Definire naturam investiturae simultaneae eventualis et expectativae.
32. Investituram, ut vocant, eventualem, aequae ac expectativam simplicem nonnisi jura personalia producere defendimus.
33. Investituram eventualem aut expectativam simplicem a domino sine consensu vasalli alii concedi posse, naturae rei et legibus convenit, ejus tamen consensus utilitatem habet.
34. Notionem renovationis investiturae, rationem legis, praeceptum juris feudalis, obligationem vasalli, provasalli, domini directi, et praedomini, sede vacante capituli, impedimenta legitima, poenam, modum, et effectus renovatae investiturae, quaestionesque circa haec puncta controversas,
35. Notionem laudemii, nomina, fontes, quando, a quibus et quantum debeat praestari, quidque circa sportulas feudales juris sit, determinare.
36. Quid sit praescriptio feudalis acquisitiva, an verus feudum acquirendi modus, quinam sunt fontes hujus doctrinae, an bona fides, eaque perpetua, quale spatium annorum, an probatio tituli requiratur, quaenam specialis sit compellatio feudi per praescriptionem.
37. Explicare jura domini directi ex feudo constituto provenientia tam ratione feudi, quam ratione vasalli, praesertim circa fidelitatem, reverentiam et vasallagium domino debitam.
- C 2
38. Quae-

38. Quaestio, an dominium directum absque vasalli consensu a domino secundum regulam alienare possit, vere dubia et controversa est.
39. Vasallus nullo modo, nec quoad feuda Landstasfiaca subditus est.
40. Explicare notionem, divisionem, fundamentum, modumque exercendae jurisdictionis feudalis.
41. Jurisdictio feudalis voluntaria cuilibet domino directo, contentiosa non nisi illi competit, qui ceteroquin jurisdictione ordinaria gaudet.
42. Jurisdictio feudalis contentiosa feuda intra et extra curtem complectitur.
43. Quid circa vasallorum servitia militaria antiqui, quid novi juris est?
44. In quo consistunt servitia vasallorum non militaria, in specie circa feuda ambaetiae, palatina, censualia.
45. Quaeenam jura competunt vasallo respectu domini directi, quaeenam ratione feudi, praesertim circa locationem, usumfructum, dotem in feudo constituendam, quae sunt remedia juris judicialia, et extrajudicialia ad conservanda vasallorum jura.
46. Jura vasalli circa constitutionem subfeudi, et circa alienationem feudi, jura domini et successorum feudalium circa alienatum feudum, ex me quaerenti exponam.
47. Quae sunt regulae circa testamenta, et pacta successoria de feudo?
48. Quae tutelae feudalis rationes antiquae et novae?
49. Quid

49. Quid circa debita vasallorum allodialia, quid circa feudalia juris est.
50. Quae sunt circa vidualitium, dotalitium, alimentariam provisionem feudalem principia?
51. Feloniae notionem, divisionem, modosque eam committendi, poenam, effectus, quaestionesque circa eam moveri solitas.
52. Consolidationis et appropriationis notiones, quaeque circa utramque obtinent jura, et
53. Judiciii feudalis indolem et rationem declarare.

II.

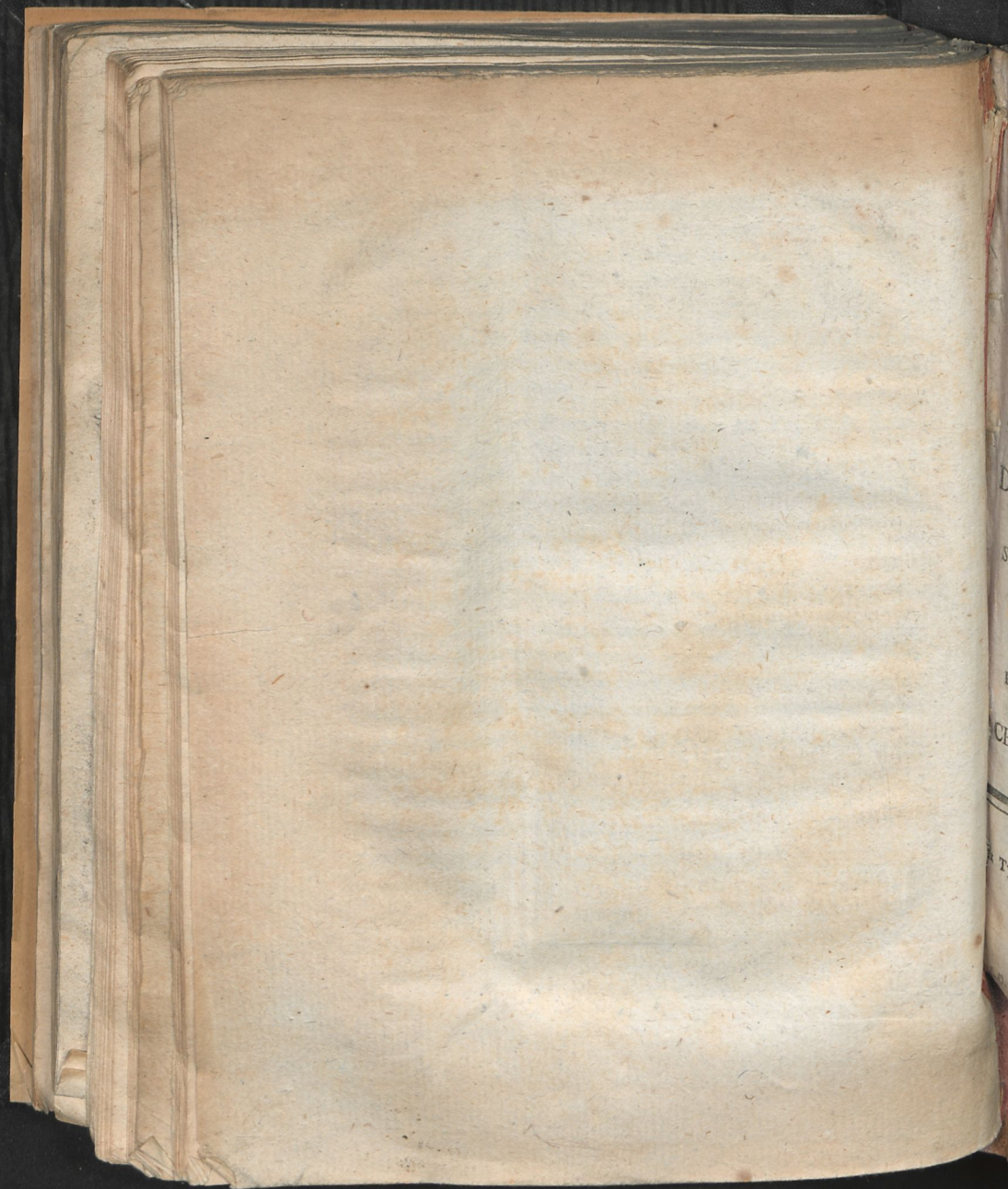
EX JURE FEUDALI IMPERII.

1. Explicare notionem feudorum imperii, eorum historiam, divisionem, proprietates, modos constituendi feuda imperii, certitates feudorum imperii regalium, non regalium, majorum et minorum species.
2. Inter fontes juris feudorum imperii etiam jus feudale longobardicum merito refertur, ac proin etiam circa feuda imperii in subsidium obtinet.
3. Jus imperatoris constituendi feuda imperii intuitu bonorum in feuda imperii dandorum, et oblatorum, jusque reinfeudandi feuda majora et minora definire et discernere.
4. Vicariis imperii jus reinfeudandi feuda imperii non videtur competere.
5. Vasallorum et provasallorum imperii jura communia, et specialia ecclesiasticorum,

6. Jus

6. Jus investendi imperatoris, solennitates antiquas et novas investiturarum discrimina, feudorum sceptri et vexilli, throni et iudicii aulici, mandatarii ad investituram recipiendam qualitates, locum et effectus investiturae feudorum imperii,
7. Regulas investiturae legitimae feudalis in feudis imperii quoad masculos et foeminas, adoptivos, natos ex disparagio, ex matrimonio ad morganaticam, clericos, catholicos, et protestantes circa electoratus et principatus,
8. Ordinem succedendi legitimum et specialem ex investitura simultanea, eventuali et expectativa,
9. Renovatiois investiturae in feudis imperii necessitatem, locum, tempus, et requisita legitimae petitionis,
10. Laudemii, taxae feudalis, jurium Cancellariae, et Xeniorum pro recipienda investitura solitorum obligationes,
11. Quid circa praescriptionem feudorum imperii juris sit,
12. Jura domini directi circa cessionem domini directi, exactioem fidelitatis, servitorum militarium, non militarium aequae ac jura vassallorum imperii praesertim circa alienationem, resutationem, subinfeudationem, circa pacta et testamenta, remediaque juris,
13. Tutelae feudalis circa feuda imperii praesertim ecclesiastica, indolem et jura.
14. Obligationes successoris in feudo imperii,
15. Modos amittendi et finiendi feuda imperii,
16. Iudicii feudalis circa feuda imperii, indolem, et rationes declarare.

Mainz, Diss., 1786

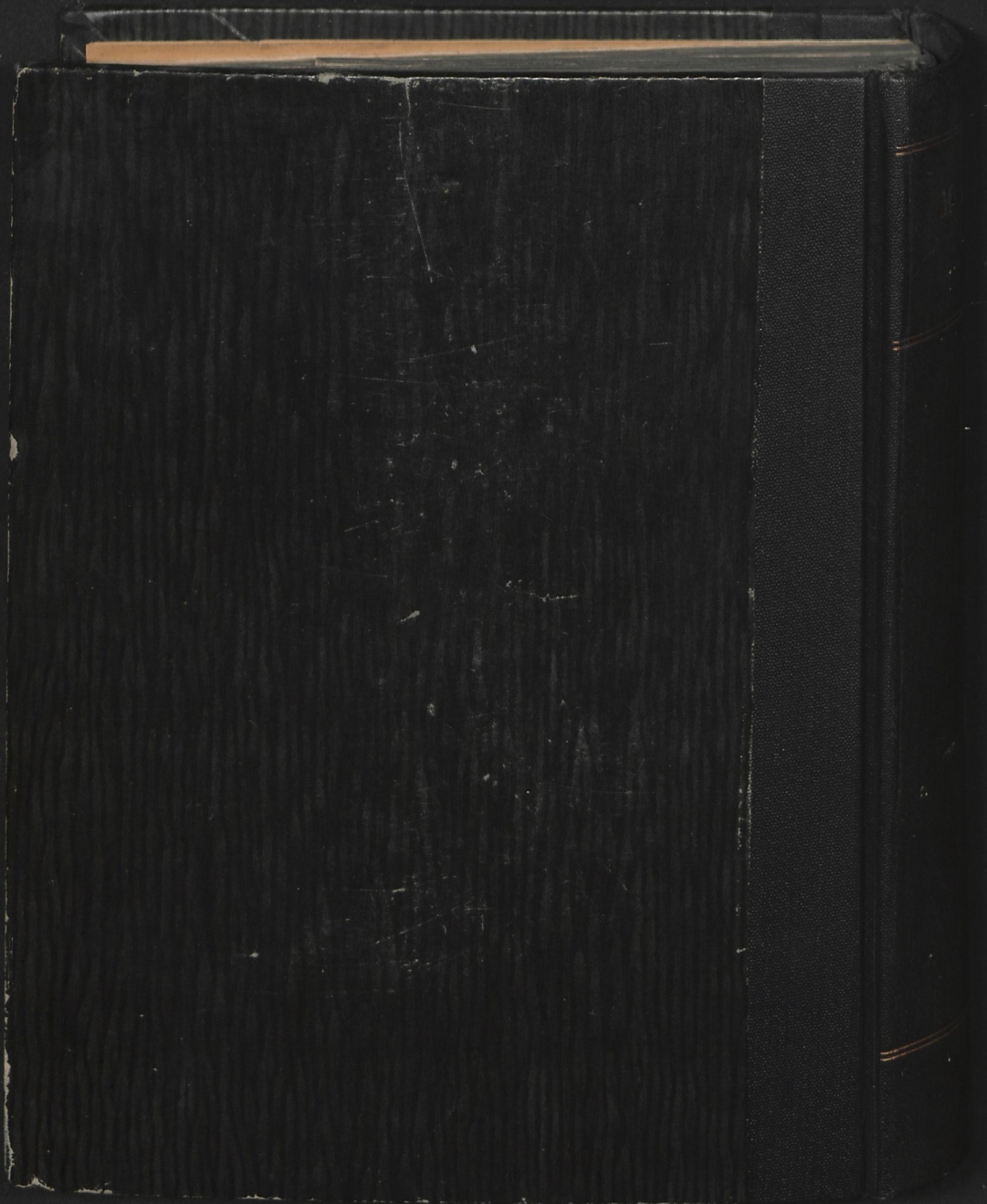
ULB Halle 3
005 822 564

KOP

TA → OL

13.

1786, 8.

8

DE
P O E N A

QUAE OB NEGLECTAM INVESTITURAE
RENOVATIONEM

IN

**CURIIS FEUDALIBUS
GERMANIAE**

HODIE OBTINET

P. 342

BREVIS ELUCUBRATIO

QUAM

UNA CUM THESISIBUS

EX

JURE FEUDALI UNIVERSO DE PROMPTIS

DEFENDIT

GEORGIUS SEILER

MOGONUS

AA. LL. ET PHILOSOPHIAE MAGISTER

AUCTOR ET RESPONDENS

DIE XXI. DECEMBRIS MDCCLXXXVI.

MOGUNTIAE,

Ex Typogr. Elect. Anl. Acad. privil. apud IOANN. JOSEPH. ALFF

Haered. HAEFFNER.

